

Savaş Çocukları

– Şükran Aydoğan · 02 Aralık 2010

SAVAŞ ÇOCUKLARI

ansızın üşümüő elleri
gözlerinde korku is kokusu teninde
ateşler yağıyor göklerden
sinmiş kapı aralığına bir çocuk..
farkında değil vahşetin
can kuşu tünemiş yüreğine
oyuncak tabancasını arıyor
öldürecek kötü adamları
amerikan flimlerinde

haydi kalkın diyor
haydi baba anne!
bitti flim sütüm nerde?
minicik kalbi hızlanıyor
işte o an anlıyor flim değil
bu kan vurgunları
oyun değil ataride

bir damla süzölüyor kirli yüzüne
sonra koca bir çığlık ağlıyor
sel bakışlarında yalvaran gözleri kızarmış
sığdıramıyor savaş vahşetini
henüz fesat girmemiş yüreğine
sus be! çocuk kinliyim
seni üzenlere..
öfkeliyim canını yakanlara
bakma bana öyle
sende mi deme!
biliyorum sevmiyorsun şiddeti
ama sen be çocuk sen
işliyor o kirli yüzündeki acı içime
yıkasım geliyor şu duvarları onların üzerine

yarınlarını yağmalıyorlar
yeşili sarardı kırların
hani soluğuna hayat katacak oksijen
hapsetiler gökdelenlere özgürlüğünü
şimdi deliyorlar bulutları
yok bunların Allah korkuları
sığındığın o kuytuda yitik hayallerin
görüyorum sönmüş gözlerinin ferî
uyku ölüm karanlığında çökmüş
o aciz o çaresiz bedenine
ağlıyorum çocuk ağlıyorum
suçluyum günahkarım
cehenneme girişim bu
suskunluğum körlüğüm gafletimle
cezamı çekmeliyim..

sen uyu artık cennetine
hazır melekler bekliyor düşlerini
son bir lafım var bu ibislere
onu diyeceğim...

haydi buyrun atom tadı aşınızı
fırlatın füzeleri oyuncak şehirlere
nasılsa dünya kötülere kalacak
kan akıyor nehirler
sefanız üç beş gün sefiller
için kızıl şarabınızı
saltanatınız elbet bitecek
çocuk ruhlarına ettiğiniz eziyet
size mahşerde ateş olarak geri dönecek
şimdi defolun cehennemlikler
alın silahlarınızı kuşanın
kıyamet savaşında sonunuz gelecek...

Ş.AYDOĞAN (GÜLCENAZ)